

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อเสนอแนวทางการบริหารหลักสูตรวิชาภาษาไทย สำหรับชาวต่างชาติ ของศูนย์จุดประกายภาษา จังหวัดเชียงใหม่ ประชากรที่ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ผู้รับใบอนุญาต ครูผู้สอนที่รับผิดชอบหลักสูตร ครูผู้สอนของศูนย์จุดประกายภาษา จังหวัดเชียงใหม่ และผู้ปกครองที่สอนภาษาไทยในรูปแบบ Home School จำนวน 9 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้รับใบอนุญาต ครูผู้สอนที่รับผิดชอบหลักสูตรของศูนย์จุดประกายภาษา จังหวัดเชียงใหม่ ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 และผู้ทรงคุณวุฒิ (จากสถานศึกษาในระดับต่างๆ) ได้แก่ มหาวิทยาลัย โรงเรียน สถาบันสอนวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติอื่น โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. สภาพและปัญหาของการบริหารหลักสูตรวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ของศูนย์จุดประกายภาษา จังหวัดเชียงใหม่ โดยศึกษาใน 3 ด้าน คือ

1.1 ด้านการวางแผนหลักสูตร ได้แก่ การสร้างหลักสูตร พบว่า ผู้รับใบอนุญาต และครูผู้สอน ร่วมกันประชุมเพื่อสร้างหลักสูตรของสถาบัน ส่วนปัญหาพบว่า แม้ว่าจะมีการประชุมเพื่อสร้างหลักสูตรร่วมกัน แต่ที่ผ่านครูผู้สอนมาใช้วิธีแบ่งกันสร้างหลักสูตร เพื่อจะได้สร้างหลักสูตรนั้นๆ ให้เสร็จเร็วๆ ด้วยความที่ครูผู้สอนที่สร้างหลักสูตรแต่ละระดับนั้นมีการแบ่งกันสร้างหลักสูตร แต่ไม่ได้ร่วมกันสร้างหลักสูตรจริงๆ ดังนั้น ลำดับความยากง่ายของเนื้อหาในหลักสูตรนั้นๆ ยังไม่ค่อยเหมาะสมเท่าที่ควร และเหตุที่ต้องการให้หลักสูตรๆ นั้นๆ เสร็จทันเวลา ในขณะที่ภาระงานในการสอนยังคงมีเท่าเดิม ครูผู้สอนส่วนใหญ่จึงใช้วิธีสร้างหลักสูตรที่ตนได้รับผิดชอบโดยการปรับมาจากที่อื่น แต่ก็ยังมีครูผู้สอนเพียงบางคนเท่านั้นที่สร้างหลักสูตรขึ้นตามความต้องการของผู้เรียนชาวต่างชาติอย่างแท้จริง การวางแผนการนำหลักสูตรไปใช้ พบว่า ผู้รับใบอนุญาตได้เตรียมครูผู้สอนในทุกหลักสูตร ส่วนปัญหาพบว่า ครูผู้สอนยังขาดความพร้อมที่จะสอนตามหลักสูตรที่วางไว้ เพราะจริงๆ แล้วครูผู้สอนยังไม่ได้เข้าใจจุดประสงค์ที่แท้จริงของหลักสูตรและการสอน การประชาสัมพันธ์หลักสูตร พบว่า ครูผู้สอนมีการประชาสัมพันธ์

หลักสูตรให้ผู้ปกครอง และผู้เรียนทราบทางแผ่นพับ และสื่อออนไลน์ ส่วนปัญหาพบว่า ผู้ปกครอง และผู้เรียนบางคนไม่ได้สนใจติดตามข้อมูลข่าวสารในการประชาสัมพันธ์หลักสูตร จึงทำให้ผู้ปกครอง และผู้เรียนบางคนไม่ทราบถึงหลักสูตรปัจจุบันของสถาบัน รวมไปถึงครูผู้สอน บางคนก็ไม่ได้ติดตามผลการประชาสัมพันธ์หลักสูตรด้วย การจัดระบบข้อมูลเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร พบว่า ผู้รับใบอนุญาตให้ครูผู้สอนสรุปข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา จุดเด่น-จุดด้อย และผลสำเร็จในการใช้หลักสูตร ส่วนปัญหาพบว่า ครูผู้สอนแต่ละท่านมีภาระงานในการสอนเต็มเวลา จึงทำให้หาเวลาจัดทำระบบข้อมูลพื้นฐานได้น้อยมาก

1.2 ด้านการสนับสนุนการใช้หลักสูตร ได้แก่ การเตรียมความพร้อมผู้สอนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร พบว่า ผู้รับใบอนุญาต มีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับครูผู้สอน ส่วนปัญหาพบว่า ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร หรือบางครั้งมีความเข้าใจแต่ไม่ชัดเจน เพราะครูผู้สอนบางท่านไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร การแปลงหลักสูตรสู่การเรียนการสอน พบว่า ผู้รับใบอนุญาต ให้ครูผู้สอนแปลงหลักสูตรเป็นแผนการสอน ส่วนปัญหาพบว่า ครูผู้สอนบางท่านยังขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการจัดทำแผนการสอน และเอกสารประกอบหลักสูตรการทำแผนการสอน พบว่า ครูผู้สอน แบ่งกันทำแผนการสอนของหลักสูตรแต่ละระดับ ส่วนปัญหาพบว่า ครูผู้สอนไม่สามารถสอนตามแผนที่ได้เขียนไว้ เนื่องจากผู้เรียนมีความต้องการในการเรียนนอกเหนือสิ่งที่แผนการสอนกำหนดไว้ การส่งเสริมสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้ พบว่า บริเวณภายในสถาบัน ไม่มีเสียงดัง หรือกลิ่นเหม็นรบกวนผู้เรียน ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ อากาศเย็นสบาย มีมุมพักผ่อน รวมถึงห้องสื่อเทคโนโลยีให้ผู้เรียนได้หาความรู้เพิ่มเติม ส่วนปัญหาพบว่า ภายในห้องพักผ่อนสำหรับผู้เรียนนั้น สัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่ค่อยแรงเท่าที่ควร ทำให้เวลาที่ผู้เรียนหลายๆคนใช้อินเทอร์เน็ตในการหาข้อมูลความรู้พร้อมกัน อินเทอร์เน็ตจะช้ามาก และสัญญาณอินเทอร์เน็ตก็หลุดบ่อยด้วย ซึ่งเป็นปัญหากับผู้เรียนที่ต้องการพักผ่อนและหาข้อมูลในห้องพักผ่อนสำหรับผู้เรียน การจัดประสบการณ์เพื่อตอบสนองหลักสูตร พบว่า ครูผู้สอน ได้จัดประสบการณ์เพื่อตอบสนองหลักสูตร ได้แก่ การศึกษานอกสถานที่ การใช้สื่อเทคโนโลยี และการเรียนรู้โดยการสัมผัส ส่วนปัญหาพบว่า ครูผู้สอนบางท่านขาดการพาผู้เรียนไปศึกษานอกสถานที่ เพราะยังเลือกใช้วิธีสอนแบบเดิมๆ คือ การสอนจากหนังสือเท่านั้น จนทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายได้ และเมื่อผู้เรียนมีความเบื่อหน่ายในการเรียน ครูผู้สอนบางท่านก็ไม่พยายามกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความพยายามในการตอบสนองกับการเรียน

1.3 ด้านการตรวจสอบคุณภาพในการใช้หลักสูตร ได้แก่ การนิเทศ กำกับ ดูแลการใช้หลักสูตร พบว่า ผู้รับใบอนุญาต เป็นผู้นิเทศ กำกับ ดูแลการใช้หลักสูตรของครูผู้สอนเอง โดยการเข้าไปสังเกตการสอนของครูผู้สอนในชั้นเรียน ส่วนปัญหาพบว่า ผู้รับใบอนุญาต มีภาระงานที่มากด้วยจึงทำให้การนิเทศ กำกับ ดูแลการใช้หลักสูตรไม่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง อีกทั้ง ผู้รับใบอนุญาตก็มีความสามารถนิเทศการจัดการเรียนการสอนได้แต่ก็ไม่เพียงพอ ทำให้เมื่อถึงเวลาพัฒนาหลักสูตรจึงยังมีปัญหาเกิดขึ้นบ้าง และเมื่อมีการแก้ไขหลักสูตรจึงทำให้ไม่เป็นระบบเท่าที่ควร การประเมินตนเองที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร พบว่า ครูผู้สอน ได้ประเมินตนเองจากประสบการณ์ในการสอนของตนเองขณะที่ใช้หลักสูตรในห้องเรียน และมีการประชุมหารือระหว่างผู้รับใบอนุญาต และครูผู้สอนเกี่ยวกับหลักสูตรนั้นๆว่าจะพัฒนา ปรับปรุง หรือยกเลิกหลักสูตร ส่วนปัญหาพบว่า ในแต่ละเดือนที่มีการประชุม ครูผู้สอนบางท่านยังคงใช้การประเมินตนเองที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรอันเดิม แล้วนำมาปรับแต่งใหม่ เพราะไม่มีเวลาทำสิ่งเหล่านี้ ทุกๆเดือน การวางแผนในการประเมินการใช้หลักสูตร พบว่า ผู้รับใบอนุญาต ครูผู้สอน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมกันวางแผนประเมินการใช้หลักสูตรเพื่อหาข้อผิดพลาดให้น้อยที่สุดหลังจากที่มีการนำหลักสูตรไปใช้ ส่วนปัญหาพบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ค่อยกล้าวางแผนการประเมินการใช้หลักสูตร จะมีก็เพียงแต่ครูที่รับผิดชอบหลักสูตร กับครูผู้สอนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการสร้างหลักสูตรเท่านั้นที่เป็นผู้ร่วมกันวางแผนการประเมินการใช้หลักสูตรร่วมกับผู้รับใบอนุญาต

2. ความต้องการของผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีต่อหลักสูตรวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติของศูนย์จุดประกายภาษา จังหวัดเชียงใหม่

2.1 ด้านการจัดหลักสูตร พบว่าประเด็นที่ผู้เรียนชาวต่างชาติมีความต้องการในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ต้องการมีทักษะในการเรียนรู้ภาษาไทยทางการฟัง รองลงมา คือ ต้องการมีทักษะในการเรียนรู้ภาษาไทยทางการพูด และต้องการเรียนภาษาไทยเพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิต ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ต้องการเรียนภาษาไทยแล้วสามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้

2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่าประเด็นที่ผู้เรียนชาวต่างชาติมีความต้องการในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ต้องการให้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการพูด รองลงมา คือ ต้องการให้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในภาษาไทย และต้องการให้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการฟัง ประเด็นที่ผู้เรียนชาวต่างชาติเห็นว่ามีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ต้องการให้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยการเขียนเรียงความ หรือเรื่องสั้น

2.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่าประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ต้องการให้ใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนภาษาไทยทุกครั้งที่ทำการสอน และประเด็นที่ผู้เรียนชาวต่างชาติเห็นว่ามีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ต้องการให้ผลิตสื่อการสอนด้วยตนเองให้สอดคล้องกับเนื้อหา

2.4 ด้านเทคนิคและวิธีสอน พบว่าประเด็นที่ผู้เรียนชาวต่างชาติมีความต้องการอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ต้องการให้สอนโดยเน้นการฝึกสนทนาภาษาไทยโดยเจ้าของภาษา รองลงมา คือ ต้องการให้เริ่มสอนโครงสร้างภาษาไทยจากคำศัพท์ที่ง่ายจนถึงการแต่งประโยคที่ยากขึ้น และต้องการให้ฝึกออกเสียงภาษาไทยจากเจ้าของภาษา ประเด็นที่ผู้เรียนชาวต่างชาติเห็นว่ามีความต้องการอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ต้องการให้เริ่มสอนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ง่ายโดยให้นักเรียนดูรูปภาพแล้วฝึกออกเสียง

2.5 ด้านการวัดและประเมินผล พบว่าประเด็นที่ผู้เรียนชาวต่างชาติมีความต้องการอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ต้องการให้วัดและประเมินผล ภาคปฏิบัติ รองลงมา คือ ต้องการให้วัดและประเมินผล ภาคความรู้ สำหรับต้องการให้ประเมินผลระหว่างเรียน และต้องการให้มีเกณฑ์การวัดประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากันอยู่ในระดับมาก ประเด็นที่ผู้เรียนชาวต่างชาติเห็นว่ามีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ต้องการให้ประเมินผลโดยการตรวจเพิ่มผลงาน

2.6 ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน พบว่าประเด็นที่ผู้เรียนชาวต่างชาติมีความต้องการอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ต้องการให้ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีมาประกอบการเรียนภาษาไทยที่บ้านรองลงมา คือ ต้องการให้ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยให้ดูวีดิทัศน์ภาษาไทย และต้องการให้ดูแล ติดตามผลการเรียนของผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นที่ผู้เรียนชาวต่างชาติเห็นว่ามีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ต้องการให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมเป็นวิทยากร

3. แนวทางการบริหารหลักสูตรวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ สรุปได้ดังนี้

แนวทางการวางแผนหลักสูตร

การสร้างหลักสูตร ผู้รับใบอนุญาตควรมีการประชุมร่วมกันกับครูผู้สอนในการสร้างหลักสูตร และร่วมกันสร้างหลักสูตรร่วมกันอย่างจริงจัง รวมถึงควรมีการลำดับความยากง่ายของเนื้อหาให้เหมาะสมสำหรับการวางแผนการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้รับใบอนุญาตควรมีการอบรมครูผู้สอนให้เข้าใจจุดประสงค์ที่แท้จริงของหลักสูตรที่สร้างไว้ ส่วนการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ครูผู้สอนควรมีการติดตามผลว่าผู้ปกครอง และผู้เรียนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับหลักสูตรแล้วหรือยัง ถ้าผู้ปกครอง และผู้เรียนยังไม่ได้ทราบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับหลักสูตรของสถาบัน

ครูผู้สอนควรรีบแจ้งให้ทราบ และการจัดระบบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร ผู้รับใบอนุญาตต้องสนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดทำระบบข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรอย่างจริงจัง ในขณะที่เดียวกันก็ควรจัดสรรเวลาให้กับครูผู้สอนในการจัดทำระบบข้อมูลพื้นฐานนี้ รวมถึงครูผู้สอนก็ต้องแบ่งเวลาในการทำระบบข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร และรายงานให้ผู้รับใบอนุญาตทราบอย่างต่อเนื่อง

แนวทางด้านการสนับสนุนการใช้หลักสูตร

การเตรียมความพร้อมผู้สอนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร ผู้รับใบอนุญาตควรจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยเชิญผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรมาให้ความรู้ความเข้าใจกับครูผู้สอน สำหรับการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนการสอน ผู้รับใบอนุญาตควรจัดอบรมการทำแผนการสอนให้กับครูผู้สอน ในขณะที่การทำแผนการสอน ครูผู้สอนควรปฏิบัติตามแผนการสอนที่ได้วางไว้อย่างจริงจัง ส่วนการส่งเสริมสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้ ผู้รับใบอนุญาตควรเพิ่มความแรงของ Internet ให้กับครูผู้สอน และผู้เรียนได้ใช้ Internet ในการหาความรู้ในการเรียนการสอนได้สะดวกมากยิ่งขึ้น และการจัดประสบการณ์เพื่อตอบสนองหลักสูตร ผู้รับใบอนุญาตควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้นอกสถานที่ให้มากขึ้น จะได้เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน และมีความจดจำมากขึ้น

แนวทางด้านการตรวจสอบคุณภาพในการใช้หลักสูตร

การนิเทศ กำกับ ดูแลการใช้หลักสูตร ผู้รับใบอนุญาตควรจัดสรรเวลาในการนิเทศ กำกับ ดูแลการใช้หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง แต่ถ้าผู้รับใบอนุญาตมีภาระงานที่มากเกินไปก็ควรมีผู้นิเทศท่านอื่นมาปฏิบัติหน้าที่แทน ส่วนการประเมินตนเองที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร ผู้รับใบอนุญาตควรจัดประชุมหารือกับครูผู้สอนเกี่ยวกับการประเมินตนเองที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรในแต่ละเดือนอย่างจริงจัง และการวางแผนในการประเมินการใช้หลักสูตร ผู้รับใบอนุญาตควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนทุกท่านร่วมกันนำเสนอ และวางแผนในการประเมินการใช้หลักสูตร

อภิปรายผล

จากการศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ของศูนย์จุดประกายภาษา จังหวัดเชียงใหม่ มีข้อค้นพบที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้
สภาพและปัญหาของการบริหารหลักสูตรวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ของศูนย์จุดประกายภาษา จังหวัดเชียงใหม่

1. ด้านการวางแผนหลักสูตร ได้แก่ การสร้างหลักสูตร พบว่า ผู้รับใบอนุญาต และครูผู้สอน ร่วมกันประชุมเพื่อสร้างหลักสูตรของสถาบัน ส่วนการวางแผนการนำหลักสูตรไปใช้ ผู้รับใบอนุญาตได้เตรียมครูผู้สอนในทุกหลักสูตร สำหรับการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ครูผู้สอน มีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้ผู้ปกครอง และผู้เรียนทราบผ่านทางแผ่นพับ และสื่อออนไลน์ รวมถึงการจัดระบบข้อมูลเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ในการสร้างหลักสูตรที่ผ่านมา ผู้รับใบอนุญาตจะให้ครูผู้สอนร่วมกันประชุมเพื่อสร้างหลักสูตรของสถาบันขึ้นมา โดยมีการเตรียมครูผู้สอนในหลักสูตรที่ได้สร้างไว้ และครูผู้สอนยังได้มีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรของสถาบันให้ผู้ปกครองและผู้เรียนทราบอย่างต่อเนื่อง รวมถึงผู้รับใบอนุญาตก็ได้สนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดทำระบบข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร โดยให้ครูผู้สอนสรุปข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหา วิเคราะห์หาจุดเด่น- จุดด้อย และผลสำเร็จในการใช้หลักสูตร โดยนำผลที่ได้สรุปให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ และในขณะเดียวกันผู้รับใบอนุญาตก็ยังสนับสนุนให้ครูผู้สอนใช้หลักสูตรด้วย ซึ่งในเรื่องนี้สอดคล้องกับ อานาจ จันทรแป้น (2532, หน้า 111) ที่ได้กล่าวว่า การบริหารหลักสูตร หมายถึง การบริหารกิจการทุกชนิดของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดผลดีและมีประสิทธิภาพมากที่สุด เช่นเดียวกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543, หน้า 43) ที่กล่าวไว้ว่า การบริหารหลักสูตร หมายถึง กระบวนการบริหารงานการใช้หลักสูตร โดยการเตรียมหลักสูตรการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตรและการประเมินผลหลักสูตร อีกทั้ง ธำรง บัวศรี (2542) ได้กล่าวถึง การเตรียมครูหรือผู้สอนว่า ครูหรือผู้สอน นับว่าเป็นบุคคลสำคัญที่จะทำให้การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรประสบผลสำเร็จ หรือล้มเหลวก็ได้ เพราะครูหรือผู้สอนเป็นผู้นำเอาหลักสูตรไปใช้ในห้องเรียนกับผู้เรียนจริงๆ ดังนั้นก่อนที่จะนำหลักสูตรไปใช้ ผู้ที่รับผิดชอบจะต้องเตรียมครูให้พร้อม ทั้งในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร

2. ด้านการสนับสนุนการใช้หลักสูตร ได้แก่ การเตรียมความพร้อมผู้สอนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร พบว่า ผู้รับใบอนุญาต มีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับครูผู้สอน ส่วนการแปลงหลักสูตรสู่การเรียนการสอน ผู้รับใบอนุญาต ให้ครูผู้สอนแปลงหลักสูตรเป็นแผนการสอน อีกทั้งการทำแผนการสอน ครูผู้สอนแบ่งกันทำแผนการสอนของหลักสูตรแต่ละระดับ สำหรับการส่งเสริมสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้ บริเวณภายในสถาบันไม่มีเสียงดัง หรือกลิ่นเหม็นรบกวนผู้เรียน ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ อากาศเย็นสบาย มีมุมพักผ่อน รวมถึงห้องสื่อเทคโนโลยีให้ผู้เรียนได้หาความรู้เพิ่มเติม และการจัดประสบการณ์เพื่อตอบสนองหลักสูตร ครูผู้สอนได้จัดประสบการณ์เพื่อตอบสนองหลักสูตร ได้แก่ การศึกษานอกสถานที่ การใช้สื่อเทคโนโลยี และการเรียนรู้โดยการสัมผัส ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การสนับสนุนการ

ใช้หลักสูตรเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเตรียมความพร้อมของครูผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร และให้ครูได้จัดทำแผนการสอนในแต่ละระดับชั้น เพราะการเตรียมความพร้อมผู้สอนและบุคลากรเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการจะแปลงหลักสูตรไปสู่การเรียนการสอนได้อย่างสำเร็จ ดังที่ ช่าง บัศวศรี (2542, หน้า 306) กล่าวว่า วิชาบุคลากรที่สำคัญที่จะต้องเตรียม ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ นักแนะแนว ผู้บริหารการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้สอนซึ่งเป็นบุคลากรที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการใช้หลักสูตร เช่นเดียวกับ รัชชชัย ชัยจิรฉายากุล (2527, หน้า 224) ได้แสดงทัศนะว่า การนำตัวหลักสูตรไปใช้ ครูผู้สอนจะเป็นผู้ที่มีบทบาทมากที่สุด เพราะครูผู้สอนจะเป็นผู้วางแผน และดำเนินการในเรื่องการนำหลักสูตรแผนการสอน และคู่มือในรูปแบบต่างๆมาเป็นกิจกรรม เพื่อให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ขึ้นในตัวผู้เรียน สำหรับการส่งเสริมสภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น เพราะถ้าในบริเวณสถาบัน ไม่มีเสียงดัง หรือกลิ่นรบกวนจากบริเวณใกล้เคียง ภายในห้องเรียนก็มีแสงสว่างเพียงพอ อากาศเย็นสบายนั้นย่อมทำให้ผู้เรียนมีสมาธิและสนใจในการเรียนมากขึ้นด้วย อีกทั้งการมีห้องสื่อเทคโนโลยีก็ทำให้ผู้เรียนสามารถใช้หาความรู้เพิ่มเติมได้สะดวก และการมีห้องพักผ่อนสำหรับผู้เรียนก็จะช่วยให้ผู้เรียนมีพื้นที่ในการพักผ่อน คลายเครียดระหว่างการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Beauchamp (1977 หน้า 164-169) ที่กล่าวว่า สิ่งแรกๆที่ควรทำคือ การจัดสภาพแวดล้อมของโรงเรียน นอกจากนี้ครูผู้สอนได้จัดประสบการณ์เพื่อตอบสนองหลักสูตรหลายวิธี เช่น การศึกษานอกสถานที่ การใช้สื่อเทคโนโลยี และการเรียนด้วยการสัมผัส เป็นต้น เป็นดังนี้ เป็นดังนี้ ธรรมวิภาการ (2544, หน้า 15) กล่าวว่า การจะนำหลักสูตรไปใช้ต้องมีการวางแผนและเตรียมการ รวมทั้งการประสานงานกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ให้นำหลักสูตรไปใช้ โดยดำเนินการดังนี้ การใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย การใช้สื่อการเรียนการสอน นวัตกรรมและเทคโนโลยี การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ การสอนเสริม การวิจัยชั้นเรียน การจัดการเรียน หน่วยการเรียนรู้ การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การส่งเสริมสนับสนุนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียน

3. ด้านการตรวจสอบคุณภาพในการใช้หลักสูตร ได้แก่ การนิเทศ กำกับ ดูแลการใช้หลักสูตร พบว่า ผู้รับใบอนุญาต เป็นผู้นิเทศ กำกับ ดูแลการใช้หลักสูตรของครูผู้สอนเอง สำหรับการประเมินตนเองที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร ครูผู้สอนได้ประเมินตนเองจากประสบการณ์ในการสอนของตนเองขณะที่ใช้หลักสูตรในห้องเรียน และการวางแผนในการประเมินการใช้หลักสูตร ผู้รับใบอนุญาต ครูผู้สอน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมกันวางแผนประเมินการใช้หลักสูตรเพื่อหาข้อผิดพลาดให้น้อยที่สุดหลังจากที่มีการนำหลักสูตรไปใช้ ทั้งนี้จากสภาพความเป็นจริงนั้น ผู้รับใบอนุญาตได้มีการตรวจสอบคุณภาพการใช้หลักสูตร โดยเป็นผู้นิเทศ

กำกับ ดูแลการใช้หลักสูตรของครูผู้สอนเอง และมีการเข้าไปสังเกตการณ์สอนของครูผู้สอนในชั้นเรียน อีกทั้งให้ครูผู้สอนได้มีการประเมินตนเองจากประสบการณ์ในการสอนของตนเองขณะที่ใช้หลักสูตรในห้องเรียนเสมอว่า ในการใช้หลักสูตรมีความสำเร็จ หรือมีข้อบกพร่องตรงไหนอย่างไรบ้าง มากน้อยเพียงใด รวมถึงในแต่ละเดือนมีการประชุมหารือร่วมกันระหว่างผู้รับใบอนุญาตกับครูผู้สอน เพื่อตัดสินใจว่าจะพัฒนา ปรับปรุงแก้ไข หรือยกเลิกหลักสูตรนั้นๆ ไป และในการประเมินการใช้หลักสูตรผู้รับใบอนุญาต ครูผู้สอน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ร่วมกันวางแผนการประเมินการใช้หลักสูตร เพื่อหาข้อผิดพลาดให้น้อยที่สุดหลังจากได้มีการนำหลักสูตรไปใช้ โดยการประชุมและประเมินผลว่าหลักสูตรที่นำไปใช้ดีมาน้อยเพียงใด ต้องการปรับปรุงและพัฒนาส่วนไหน เพื่อให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์มากที่สุด และนำไปใช้ต่อไป เป็นไปตามความหมายของการประเมินและการประเมินหลักสูตรของ กัมพล ธิติกร (2542, หน้า 51) ที่กล่าวไว้ว่า การประเมินเป็นกระบวนการที่ให้คำตอบเกี่ยวกับคุณค่าของสิ่งที่ทำ หรือเป็นกระบวนการที่ได้ข้อมูลที่เชื่อถือได้ เพื่อการตัดสินใจในทุกขั้นตอนของการบริหารงาน โดยอย่างยิ่งการประเมินหลังจากที่ได้เริ่มมีการปฏิบัติงานไปแล้วว่ามีความก้าวหน้าไปมากน้อยแค่ไหน มีปัญหาในการปฏิบัติอย่างไร บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ เช่นเดียวกับโสภา ชมชื่น (2548, หน้า 21) ที่กล่าวว่า การประเมิน คือ การใช้กระบวนการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพ นำผลการประเมินมาตัดสินคุณค่าในส่วนที่ใช้ได้ และส่วนที่ต้องปรับปรุงให้ดีขึ้น ในขณะที่ Good (1973, หน้า 209) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตร เป็นการประเมินผลของกิจกรรมการเรียน ภายในขอบข่ายของการสอนที่เน้นเฉพาะจุดประสงค์ของการตัดสินใจในความถูกต้องของจุดมุ่งหมาย ความสัมพันธ์และความต่อเนื่องของเนื้อหา และผลสัมฤทธิ์ของวัตถุประสงค์เฉพาะซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจในการวางแผน การจัดโครงการ การต่อเนื่อง และการหมุนเวียนของกิจกรรมโครงการต่างๆที่จะจัดให้มีขึ้น

ความต้องการของผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีต่อหลักสูตรวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติของศูนย์จุดประกายภาษา จังหวัดเชียงใหม่ ปรากฏผลที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

ความต้องการเกี่ยวกับการจัดหลักสูตร พบว่าประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ต้องการมีทักษะในการเรียนรู้ภาษาไทยทางการฟัง แสดงให้เห็นว่า ชาวต่างชาติส่วนใหญ่ต้องการมีทักษะในการเรียนรู้ภาษาไทยทางการฟังเป็นอย่างมาก ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ต้องการเรียนภาษาไทยแล้วสามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการสื่อสารกับเจ้าของภาษาไม่เป็นปัญหาสำหรับเขา เนื่องจากสามารถใช้ภาษาไทยสื่อสารกับคนไทยได้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งอาจไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาที่ลึกซึ้ง ซับซ้อนมากนัก ผู้เรียนเห็นว่าไม่สำคัญ สำหรับความต้องการเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีสอน พบว่าประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ต้องการให้สอนโดยเน้นการฝึก

สนทนาภาษาไทยโดยเจ้าของภาษา แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนต้องการให้สอนโดยเน้นการฝึกสนทนาภาษาไทยโดยเจ้าของภาษาโดยตรง เพื่อจะได้นำไปใช้ในการดำรงชีวิตและการสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สมปอง ศรีวิชัย (2545) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาต่างประเทศมหาวิทยาลัยพายัพ ผลการศึกษา พบว่าในการพัฒนาหลักสูตรควรจะคำนึงถึงผู้เรียนเป็นศูนย์กลางว่าผู้เรียนต้องการเรียนอะไร และควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกพูดมากๆ โดยการฝึกสนทนากับคนไทย และพาออกไปศึกษานอกสถานที่ให้มากขึ้น เพื่อจะได้นำไปใช้พูดในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ต้องการให้เริ่มสอนการอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ง่าย โดยให้นักเรียนดูรูปภาพแล้วฝึกออกเสียง ซึ่งอาจเป็นเพราะว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ทราบอยู่แล้วว่าการเรียนภาษานั้นจะมีวิธีการสอนที่คล้ายกันเริ่มสอนจากการอ่านออกเสียงคำที่ง่ายก่อนอยู่แล้ว ซึ่งถือว่าเป็นหลักของการจัดการเรียนการสอนที่จะเริ่มจากสิ่งที่ย่างและใกล้ตัวที่สุด แล้วจึงเริ่มเข้าสู่การเรียนการสอนที่ซับซ้อนมากขึ้น ส่วนความต้องการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน พบว่าประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ต้องการให้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการพูด ซึ่งผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นกลุ่มใหญ่บางครั้งทำให้ฝึกได้ไม่ทั่วถึง ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ต้องการให้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยการเขียนเรียงความ หรือเรื่องสั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้เรียนเห็นว่าการเขียนเรียงความ หรือเรื่องสั้น เป็นเรื่องยาก และผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่จำเป็นต้องเขียนเรียงความ หรือเรื่องสั้นให้ใครอ่าน อีกทั้งเป้าหมายหลักของผู้เรียนชาวต่างชาติส่วนใหญ่ต้องการเรียนพูดมากกว่าเขียน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ วิรัช วงศ์กนิ่นทั่วพัฒนา (2549) ที่กล่าวไว้ในพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับชาวต่างประเทศที่เน้นการเรียนรู้ตามฝึกปฏิบัติ ส่งเสริมให้คิดเป็น ทำเป็น และเน้นการแก้ปัญหาตามความถนัดความสนใจของผู้เรียน หลังจากผู้เรียนเรียนจบหลักสูตรพบว่าผู้เรียนและเพื่อนผู้เรียนที่เป็นคนไทยมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาไทยทั้งทางด้านการฟังการพูดการอ่านและการเขียนหลังจากเรียนจบหลักสูตรโดยมีความสามารถด้านการฟังและการพูดดีกว่าด้านการอ่านและการเขียน

สำหรับความต้องการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล พบว่าประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ต้องการให้วัดและประเมินผลภาคปฏิบัติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการวัดและประเมินผลที่ผ่านมาได้ผลไม่ตรงตามสภาพจริงของผู้เรียน รวมถึงผู้เรียนบางคนไม่ชอบให้มีการวัดผลประเมินผล ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ต้องการให้ประเมินผลโดยการตรวจแฟ้มผลงาน อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนเห็นว่าการทำแฟ้มผลงานเป็นเรื่องยุ่งยากสำหรับผู้เรียน และผู้เรียนส่วนใหญ่มักจะไม่ชอบเก็บงานของตนเองด้วย

ส่วนความต้องการเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน พบว่าประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ต้องการให้ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีมาประกอบการเรียนภาษาไทยที่บ้าน อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้และฝึกการใช้ภาษาไทยได้ที่บ้านของผู้เรียนเอง ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ต้องการให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมเป็นวิทยากร ทั้งนี้อาจเพราะว่าผู้เรียนไม่เห็นความจำเป็นในการที่ผู้ปกครองจะมีส่วนร่วมในการเป็นวิทยากร เนื่องจากผู้ปกครองบางท่านอาจไม่มีเวลาพอที่จะมาเป็นวิทยากรให้ได้ รวมถึงความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของผู้ปกครองอาจจะไม่เพียงพอต่อการเป็นวิทยากรด้วย

และความต้องการเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน พบว่าประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ต้องการให้ใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนภาษาไทยทุกครั้งที่ทำการสอน แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนต้องการให้มีสื่อประกอบการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้มีความเข้าใจในการเรียนการสอนภาษาไทยมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สัจด์ อุทรานันท์ (2532, หน้า 265) ที่กล่าวไว้ว่า สื่อการเรียนการสอนทุกชนิดที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ความสะดวก และช่วยเหลือครูให้สามารถใช้ประกอบหลักสูตรได้อย่างถูกต้อง ซึ่งมีความสำคัญและจะส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพในการใช้หลักสูตร ส่วนประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ต้องการให้ผลิตสื่อการสอนด้วยตนเองให้สอดคล้องกับเนื้อหา ทั้งนี้อาจเพราะว่า ผู้เรียนเห็นว่าผู้สอนอาจไม่มีความจำเป็นต้องจัดทำสื่อด้วยตนเอง เนื่องจากปัจจุบันสามารถแสวงหาสื่อ หรือใช้สื่อได้ง่าย โดยเฉพาะในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ และน่าจะเป็นสื่อที่ทันสมัยมากกว่า อย่างไรก็ตามสื่อการเรียนการสอนก็ยังคงเป็นสิ่งสำคัญดังที่ ทศนีย์ สุขเมธิ (2535, หน้า 68) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสื่อการเรียนการสอนว่าเป็นสิ่งจำเป็นมากในกระบวนการเรียนการสอนของนักเรียนและครู เพราะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจเรื่องนั้นๆ ได้อย่างชัดเจน ดังนั้นครูทุกคนจะต้องพยายามจัดหา หรือทำสื่อการเรียนการสอนต่างๆ ขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้ใช้ค้นคว้าหาคำตอบเพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนเนื้อหาวิชานั้นๆ รวมทั้งครูจะต้องรู้จักแหล่งที่จะชี้แนะให้นักเรียนสามารถไปศึกษาค้นคว้าด้วย

สำหรับค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการของผู้เรียนชาวต่างชาติที่สูงเกิน 1.00 โดยเฉพาะด้านสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด 1.10 อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนชาวต่างชาติจากเอเชีย ยุโรป และอเมริกา มีความต้องการที่ต่างกัน โดยเฉพาะผู้เรียนชาวเอเชียต้องการให้ใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนภาษาไทยทุกครั้งที่ทำการสอน เพราะผู้เรียนชาวเอเชียส่วนใหญ่ไม่ค่อยเข้าใจภาษาอังกฤษ ซึ่งต่างกับผู้เรียนชาวยุโรป และอเมริกาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ดังนั้นผู้เรียนชาวต่างชาติบางกลุ่มจึงมีความต้องการให้ใช้สื่อการสอนประกอบการเรียนการสอนภาษาไทยทุกครั้งเพื่อความเข้าใจได้รวดเร็วและชัดเจนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ของศูนย์จุดประกายภาษา จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ศึกษาขอเสนอแนวทางที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานในสถาบัน ไว้ดังนี้

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

1. การจัดหลักสูตร

1.1 ควรเพิ่มเนื้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประเพณีต่างๆให้มากขึ้น เพราะถือว่าเป็นส่วนสำคัญในการเข้าใจและใช้ชีวิตให้เข้ากับประเพณีไทยได้

1.2 ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาบางส่วนให้ทันสมัย และทันเหตุการณ์

1.3 ควรให้เวลาในการฝึกสนทนากับคนไทยให้มากขึ้น

1.4 ควรพาผู้เรียนไปศึกษานอกสถานที่ในแต่ละเดือนอาจจะเป็นสถานที่ใกล้ๆ

โรงเรียนก็ได้

2. การจัดการเรียนการสอน

2.1 ครูควรมีการสังเกตผู้เรียนที่เรียนได้เร็วและช้า ถ้าผู้เรียนที่เรียนเร็วควรแยกห้องเรียนกับผู้เรียนที่เรียนช้า เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่มไม่รู้สึกเบื่อ หรือท้อแท้ในการเรียนภาษาไทย

2.2 ครูควรจัดสรรเวลาให้ผู้เรียนได้ฝึกหัดใช้รูปประโยคอย่างทั่วถึงทุกคน

2.3 ครูควรหาเทคนิควิธีใหม่ๆที่จะสามารถปรับให้เข้ากับการเรียนของผู้เรียนชาวต่างชาติ เพื่อไม่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสับสนเวลาเริ่มเรียน

2.4 ครูแต่ละท่านควรมีการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะคำศัพท์ให้มากขึ้น เพื่อง่ายต่อการแปลความหมายให้กับผู้เรียน

3. การใช้สื่อการเรียนการสอน

ครูควรมีการจัดทำสื่อการเรียนการสอนแบบใหม่ๆ เพื่อให้มีความหลากหลายในการเรียน เช่น สื่อการสอนทาง Internet

4. เทคนิคและวิธีการสอน

4.1 ครูควรมีเทคนิควิธีที่หลากหลายเข้ามาประกอบในการสอน เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง เพื่อทำให้เกิดความสนุกสนานในการเรียน

4.2 ครูควรมีความเข้าใจในธรรมชาติของผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนไม่ใช่คนไทย และไม่ได้ใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ดังนั้นจึงไม่ควรทำให้ผู้เรียนเครียดและกดดัน เพราะจะทำให้ผู้เรียนไม่อยากจะเรียนภาษาไทยต่อไป

5. การวัดและประเมินผล

5.1 ควรใช้วิธีวัดผลที่หลากหลายตามเนื้อหา และเน้นการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริงให้มากขึ้น

5.2 ควรนำผลจากการวัดและประเมินผลมาใช้ในการปรับ และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

6. การมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน

ควรให้ผู้เรียนได้มีกิจกรรมเข้ามามีส่วนร่วมกำหนด หรือวางแผนกิจกรรมการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนมากที่สุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเพื่อแสวงหาเทคนิคหรือวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติที่มีประสิทธิภาพที่สุด เพื่อให้ได้องค์ความรู้ที่สมบูรณ์เพียงพอที่จะนำมาใช้เป็นแนวทางการจัดการศึกษาสำหรับสถานศึกษาประเภทนี้ต่อไปในอนาคต

2. การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นในการศึกษาค้างต่อไปควรมีการใช้รูปแบบการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงมากขึ้น เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-dept Interview) การศึกษา วิเคราะห์ เอกสารที่เกี่ยวข้องที่แสดงถึงจุดเด่น จุดด้อย และแนวทางการพัฒนาร่วมด้วย เป็นต้น